Dziennik ustaw Państwa

dla

królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Zeszyt XXI. — Wydany i rozesłany dnia 26 kwietnia 1870.

58.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 2 kwietnia 1870,

względem rozszerzenia czynności przesyłania pieniędzy za pomocą przekazów aż do kwoty 100 złr. na wszystkie urzędy pocztowe monarchii i względem uregulowania opłat od wszelkich przekazów pocztowych.

Stósownie do ugody z król. węgierskiem ministerstwem handlu zaprowadzają się, zacząwszy od dnia 1 maja 1870 następujące zmiany w przesyłaniu pieniędzy zapomocą przekazów pocztowych:

1. Od dnia wspomnionego kwoty pieniężne do stu (100) złr. włącznie, mogą być we wszystkich miejscach monarchii, gdzie się znajdują zakłady pocztowe, cesarsko-królewskie, lub królewsko-węgierskie, przekazywane do wypłaty we wszystkich innych wyżej rzeczonych siedzibach poczty, i to, tak w zwykłej drodze, jakoteż, gdzie się znajdują stacye telegraficzne, w drodze telegraficznej.

2. Kwoty wyżej 100 do 1000 złr. wynoszące, mogą być przekazywane tylko w kasach pocztowych i do kas pocztowych osobno do tego umocowanych, kwoty zaś wyżej

1000 do 5000 złr. przez te kasy pocztowe, tylko do Wiednia i Pesztu.

Przekazywanie w drodze telegraficznej ogranicza się na kwoty do 500 złr.

3. Opłaty zniżają się, i od dnia 1 maja 1870 opłacać się będzie bez różnicy odległości od zwykłych przekazów, a mianowicie od kwot:

	włącz	nie	do	10	złr.			,			złr.	5 0	et.
nad	10	złr.	22	50	93				,	_	99	10	99
79	50	29	99	100	99						99	15	59
99	100	99	"	500	77						79	30	99
77	500	99	22	1000	79	٠					57	60	"
93	1000	99	99	2000	57					-	22	90	99
73	2000	33	55	3000	72				٠	1	99	20	99
99	3000	99	"	4000	99		٠			1	99	50	93
77	4000	77	99	5000	72				•	1	99	80	77

Opłatę uiszcza oddawca, mianowicie od kwot do 10 złr. zapomocą blankietu przekazowego, opatrzonego w stempel na 5 ct., od większych kwot, częścią za pomocą blankietów stemplowanych, częścią zapomocą uzupełniających znaczków listowych, które przylepiać należy na przekazie w miejscu, które jest uwidocznione drukiem.

(Polaisch)

W tym celu w miejsce dotychczasowych, wydawane będą nowe blankiety przekazów pocztowych, które, zaopatrzone w stempel na 5 centów, nabywać można po tej cenie we wszystkich urzędach pocztowych i we wszystkich miejscach sprzedaży znaczków listowych.

Blankiety pocztowe, które przed oddaniem stały się przez nieostrożność lub przypadek nieużytecznemi, mogą być za złożeniem kwoty 1 centa wymienione w taki sam sposób, jak

to się dzieje z zepsutemi kopertami listowemi.

4. W razie przekazywania pieniędzy w drodze telegraficznej uiszcza się opłaty za przekazanie w sposób powyższy, opłaty zaś osobno ustanowione za odniesienie telegramu do stacyi telegraficznej, za telegrafowanie i doręczenie telegramu umyślnym posłańcem, składa się jak dotychczas w gotowiźnie.

Plener r. w.

59.

Rozporządzenie ministerstwa handu z d. 2 kwietnia 1870,

zawierające postanowienia względem oddawania, opakowania, opieczętowania i deklarowania wartości przesyłek poczty wozowej w obrębie monarchii.

W miejsce przepisów zawartych w §§. 8—13 regulaminu poczty wozowej i odnośnych rozporządzeń dodatkowych co do oddawania, opakowania i opieczętowania przesyłek poczty wozowej w obrębie monarchii i co do deklarowania wartości tychże, wchodzą w moc obowiązującą zacząwszy od dnia 1 maja 1870 następujące postanowienia.

1. Przyjmowanie prywatnych przesyłek pieniężnych, otwartych, ogranicza się w ten sposób, że na przyszłość tylko pieniądze papierowe i banknoty w kwotach wyżej 100 złr. i do wagi 15 łutów w listach otwartych wtedy przyjmowane będą, jeżeli oddawca, prócz zwykłego portoryum od wagi, uiści przy oddaniu portoryum od wartości w kwocie półtora razy wziętej, a więc jeżeli przesyłkę frankuje.

Do odnośnych przesyłek nie można jednak dołączać ani pieniędzy w gotowiźnie, z wyjątkiem kwot do wyrównania niżej 1 złr., ani papierów wartościowych, które nie są

uważane w obiegu jako pieniądze.

Przy obliczaniu portoryum od wartości półtora razy wziętego, ułamki centów mają

być uważane jako całe centy.

2. Wszystkie inne przesyłki prywatne jakoteż przesyłki władz publicznych i urzędów bez wyjątku, winny być przy oddaniu na pocztę należycie zamknięte i opatrzone potrzebną liczbą odcisków jednej i tej samej pieczęci a ze strony odbierającego urzędu pocztowego nie będzie już wyciskana pieczęć urzędowa lub pieczęć kontroli.

W adresie jednak i w recepisie oddawczym przesyłki te powinny być opatrzone jak

dotychczas dopiskiem: "podług podania".

3. Co się tyczy opakowania i opieczętowania przesyłek poczty wozowej w obrębie monarchii i deklarowania wartości tychże, obowiązywać będą na przyszłość postanowienia zawarte w dodatku.

4. Rozporządzenia dotychczasowe co do odpowiedzialności poczty za oddane prze-

syłki pieniężne, otwarte i zamknięte, pozostają w mocy obowiązującej.

Za kwoty pieniężne znajdujące się w przesyłkach, których jednak nie deklarowano należycie, i jeżeli przesyłka nie jest opakowana i opieczętowana w sposób przepisany dla przesyłek pieniężnych, zakład pocztowy nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności.

Dodatek.

Postanowienia,

wzgledem

opakowania i opieczętowania przesyłek poczty wozowej w obrębie monarchii i względem deklarowania wartości tychże.

A. Względem przesylek z pieniedzmi i papierami wartościowemi.

a) Opakowanie i opieczętowanie.

1. Przesyłki z pieniedzmi papierowemi i banknotami, z gotowizną (srebrem, złotem i mniejszemi kwotami miedzią), tudzież z papierami wartościowemi aż do wagi 15 lutów papieramiwarmają być oddawane na pocztę w formie listów z kopertą krzyżowa i to zwyczajnie opie- tościowemi do czetowane.

Przesyłki z pieniędzmi i 15 lutów (listy z piniędzmi). a) Oddawanie opieczętowanych przesylek.

Monety przesyłane w listach należy obwinąć w papier lub coś podobnego i tak wewnątrz listu umocować ażeby podczas transportu nie mogły zmienić swego położenia.

Listy z pieniądzmi które oddają się zamkniete, winny być opieczetowane pięciu jednakowemi pieczęciami, jak to widać na wzorze 1. znajdującym się obok; pieczęć

urzedu pocztowego nie będzie na nich wyciskana.

Oddawanie przesyłek otwartych dozwolone jest tylko dla przesyłek prywatnych z pieniedzmi papierowemi i banknotami w kształcie listu aż do wagi 15 łutów, jeżeli wartość tychże przewyższa kwotę 100 z/r. i jeżeli odsyłający uiści od przesyłki prócz zwykłego portoryum od wagi także portoryum od wartości w kwocie półtora razy wziętej, a więc przesyłke frankuje.

Do odnośnych przesyłek nie można jednak dołączać ani pieniędzy w gotowiźnie, z wyjątkiem kwot do wyrównania niżej 1 złr., ani papierów wartościowych, które nie są uważane w obiegu jako pieniadze.

Pieniądze zawarte w listach które się oddają otwarte, przeliczy odbierający je urzędnik pocztowy w obecności oddawcy a następnie opieczętuje przesyłki pieczęcią prywatną którą

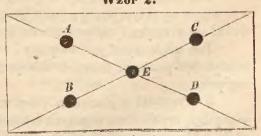
oddawca ze sobą przyniesie, tudzież urzędową pieczęcią kontroli.

Opieczętowanie uskutecznia się w taki sposób, że na kopercie krzyżowej umieszcza sie w środku pieczęć urzędową a na około cztery odciski pieczęci prywatnej tak, jak to przedstawia znajdujący się obok wzór 2.

Władzom publicznym i urzędom w żadnym razie nie jest dozwolone oddawać przesyłki pienieżne w listach otwartych.

Wzór 2.

Wzor 1.

A B C D pieczęcie odsyłającego. E pieczęć odbierającego urzędu pocztowego.

b) Oddawanie otwartych przesyłek.

Przesyłki z pieniedzmi i papierami nad 15 lutów do 3 funtów niedzmi).

2. Przesyłki z pieniedzmi papierowemi, banknotami, gotowizna i papierami wartościowemi ważące przeszło 15 lutów do 3 funtów, należy oddawać opakowane w kopercie ze wartościowemi skrzydłami i bez wyjątku zamknięte.

Samą gotowizne, aż do wagi wyżej wymienionej, można oddawać także w sposób

(pakiety z pie- wskazany poniżej w punkcie 3.

Gotowizna zawarta w pakiecie powinna być zwinieta w rulon, pieniadze papierowe zaś należy umieścić w osobnej okładce.

Koperta samego pakietu ma być zrobiona z grubego, w kilkoro złożonego papieru, i opieczętowana jak to przedstawiają dwa narysy obok (wzór 3 i 4).

Wzor 3. Górne skrzydło Dolne skrzydło

Linie kreskowane oznaczają szpagat do obwiązania.

Szpagat do obwiązania powinien składać się tylko z jednego kawałka, wezeł zaś powinien znajdować się w pośrodku tej strony koperty, na której są pieczęcie.

Według pierwszego sposobu (wzór 3), odsyłający winien umieścić od zewnątrz przynajmniej trzy jednakowe pieczęcie tak, aby dwie pieczęcie wyciśnięte były na szpagacie, w miejscach gdzie obadwa szerokie skrzydła koperty, pionowo nad sobą stojące, ze sobą się stykają, trzecia zaś pieczęć utwierdzać ma szpagat środkiem pionowo idacy obok wezła na kopercie.

Według drugiego sposobu (wzór 4), należy wycisnąć od zewnątrz najmniej cztery jednakowe pie-

częcie na czterech rogach wązkich skrzydeł bocznych, na szpagacie, piątą zaś utwierdzić szpagat poziomo idący w środku na kopercie.

Linie kreskowane oznaczają szpagat do obwiązania.

Wolne końce wezła przypieczetować należy jedną z tych pieczeci.

Sposób umieszczenia pieczęci wewnętrznej w pakietach z pieniędzmi pozostawia się oddawcy.

3. Przesyłki z pieniędzmi i papierami wartościowemi ważące przeszło 3 funty aż do wagi najwięcej 40 funtów winny być opakowane przynajmniej w cerate, której strone chropowata należy zwrócić na zewnątrz, albo też w mocne płótno lub skórę, dobrze zaszyte i obwiązane, końce zaś lub szwy, tudzież obwiązanie winno być dostatecznie opieczętowane. mianowicie obwiązanie tak, aby bez uszkodzenia pieczęci nie mogło być ściągniętem lub otwartem. I przy tym sposobie opakowania pieniędze papierowe powinny być wewnatrz złożone w osobnej okładce a gotowizna zwinieta w rulon.

Ten ostatni warunek tylko wtedy pominiętym być może, jeżeli się posyła w workach a te uszyte są przynajmniej z podwójnego płótna. Szew takich worków nie powinien znajdować się zewnątrz i zagięcie nie ma być zbyt krótkie.

Tam gdzie węzeł jest związany i nadto po obu końcach sznura pieczęć wyraźnie wyciśnięta być powinna. Sznurek obwiązujący zagięcie, powinien być pociągniety przez toż zagięcie.

4. Przesyłki z pieniedzmi i papierami wartościowemi ważące przeszło 40 funtów, winny być zapakowane w pakach lub beczkach, ten sposób opakowania jednak może być wartościowemi użyty także dla przesyłek mniejszej wagi.

> Natomiast waga jednej skrzyni lub beczki nie powinna przewyższać 125 funtów. Znajdujące się w nich pieniądze mają być zapakowane w worki lub pakiety.

Przesyłki z pieniędzmi i papierami wartościowemi ważące nad 3 do 40 funtów.

Przesyłki z pieniędzmi i papierami ważące przeszło 40 funtów.

Paki na pieniądze powinny być zrobione z twardego drzewa, dobrze spojone i mocno zbite gwoździami, lub zaopatrzone w dobre zamki; wieka niepowinny wystawać, okucia żelazne powinny być mocne i w ten sposób przybite, aby nie mogły uszkodzić innych przedmiotów.

Paki ważace przeszło 30 funtów powinny być obite obręczami i zaopatrzone w rękojeści.

Na spojeniach należy wycisnąć dostateczną liczbę pieczęci.

Beczki na pieniądze powinny być obite dobremi obręczami, z których ostatnie mają być przybite gwoździami, obydwa dna należy obwiązać sznurem i opieczętować w ten sposób, aby otwarcie beczki bez uszkodzenia sznura lub pieczęci było niemożebnem.

5. Pieniądze i papiery wartościowe mogą być oddawane na pocztę razem z pismami Przesyłki miei innemi przedmiotami pod warunkiem że odnośna przesyłka będzie opakowana i opieczęto-

wana w sposób podany w poprzedzających punktach 1-4.

6. Adresy na przesyłkach z pieniędzmi papierowemi i papierami wartościowemi nie Zakaz adresów mogą być przylepiane lecz należy napisać adres na samem opakowaniu (płótnie, skórze, przylepianych. pace).

7. Na stemplowanych listach frachtowych, majacych dołaczyć się do przesyłek wspomnionych pod 2, 3 i 4 powinien być umieszczony wyraźny odcisk pieczęci, użytej do opie- pieczęci na czętowania przesyłki.

8. Urzęda pocztowe winny bezwarunkowo odrzucić wszelkie przesyłki pieniężne które

nie są opakowane i opieczętowane w sposób przepisany.

Wyciśnieciewym.

Odrzucenie przesyłek pie nieżnych niedostatecznieopakowanych.

b) Deklarowanie wartości.

Na adresie (liście frachtowym) należy wyrazić w sumie ryczałtowej wartość banknotów i pieniedzy papierowych, tudzież gotowizny a zarazem wyszczególnić gatunek i liczbę

sztuk pieniedzy każdego rodzaju, zgodnie z rzeczywistą wartością przesyłki.

Przy posyłaniu papierów wartościowych, które nie mają obiegu jako pieniądze (obligacye państwowe i prywatne, wexle, kupony, losy na loterye itd.), należy podać na adresie (liście frachtowym) gatunek i liczbę sztuk, wartość zaś samą wymienić tylko ryczałtowo. Przy posyłaniu pieniedzy mających kurs, należy obliczyć wartość w przybliżeniu podług kursu, przy wexlach zaś, dokumentach prywatnych itp. wymienić kwotę, której w razie zaginienia potrzebaby użyć dla odwrócenia szkodliwych skutków, ztąd wyniknąć mogacych, a odnośnie dla wystawienia nowego prawomocnego dokumentu.

W celu przeprowadzenia w danym razie amortyzacyi, odsyłający jest obowiązany

zanotować sobie w sposób należyty papiery które odesłał i ich główne znamiona.

Przy przesyłkach mieszanych wartości kwot pienieżnych i papierów wartościowych

w powyższy sposób oddzielnie uwidocznić należy.

Jeżeli kto papiery bez wartości, lub małą rzeczywistą wartość mające deklaruje fałszywie, nadając im zmyśloną, wyższą wartość, natenezas zakład pocztowy przestaje reczyć za taka przesyłkę.

B. Względem innych przesyłek poczty wozowej.

a) Opakowanie.

Opakowanie przesyłek powinno być trwałem i ubezpieczającem takowe odpowiednio przestrzeni którą przebyć mają, objętości przesyłki i własnościom tego co się w nich znajduje.

Przedmioty mniejszej wartości, którym ciśnienie nie szkodzi, i które nie wydzielaja tłustości lub wilgoci, tudzież przesyłki z pismami nie więcej niż 6 funtów ważące i jeżeli transport stosunkowo ma trwać krótko, mogą w ogólności być opakowane tylko w mocny papier do pakowania i odpowiednio sznurkiem związane.

Przesyłki do odleglejszych miejsc przeznaczone, tudzież wszelkie cięższe przedmioty, o ile rodzaj ich i objętość niewymagają mocniejszego opakowania, powinny być przynajmniej

kilka razy w twardy papier zawinięte.

Przesyłki znaczniejszej wartości, zwłaszcza takie, którym wilgoć, tarcie lub ciśnienie łatwo szkodzić mogą, np. koronki, towary jedwabne itp. powinny być opakowane odpowiednio do swojej wartości, objętości i wagi w sposób dostatecznie ochraniający, w ceratę, tekturę, w dobrze zrobione a w razie potrzeby płótnem powleczone paki itp.

Adresy na przesyłkach z monetami, drogiemi kamieniami i klejnotami i w ogólności

z przedmiotami wielkiej wartości, nie mogą być przyklejone.

Przesyłki zawierające przedmioty, od których inne przesyłki pocztowe mogłyby być uszkodzonemi, jeżeli i tak już nie są wykluczone od przyjmowania na pocztę, tak opakowane być winny, aby uszkodzenie takie miejsca mieć nie mogło.

Pijawki należy przesyłać w workach wilgotnych bez dodania płynów, albo też w pu-

dełkach lub pakach.

Dziczyznę z której krew już nie ciecze, można posyłać po jednej sztuce nawet bez opakowania.

Pszczoły żywe powinny być posyłane w skrzynkach drewnianych dobrze zamkniętych, z otworami dla przystępu powietrza tak urządzonemi lub zabezpieczonemi, aby pszczoły ujść nie mogły.

Aby zapobiedz uszkodzeniu i ucieczce pszczół należy przymocować na kontach skrzynki

sprzączki blaszane i pozalepiać wszystkie sęki papierem mocno nagumowanym.

Pomniejsze naczynia napełnione płynami (flaszki, dzbanki itd.) należy umieścić jeszcze w mocnych pakach, naczyniach drewnianych lub koszach.

Beczki napełnione płynami powinny być obite mocnemi obręczami a obręcze należycie

przymocowane.

Przesyłki ze świeżemi winogronami lub innemi owocami, jeżeli oddawca nie woli użyć mocnego opakowania, mianowicie w pakach i pudłach itd., mogą być odsyłane także w koszach, plecionych z wierzbiny, zamkniętych taką samą nakrywką, o ile ze względu na stan winogron już przy oddaniu, albo ze względu na znaczną odległość miejsca przeznaczenia, nie powstaje obawa że wilgoć w znaczniejszej ilości wydzielać się będzie.

Jeżeli przesyłka zawiera przedmioty płynne lub łatwo połamać się dające, należy uwidocznić to na zewnętrznej stronie osobnym znakiem (narysowaniem flaszki) wyjąwszy

gdy przedmioty posyłane są w beczkach.

Jeżeli przedmioty podlegają prędkiemu zepsuciu, pożądanem jest aby na opakowaniu

(liście frachtowym) przydany był dopisek: "Podlega zepsuciu".

Jeżeli skutkiem złego opakowania przesyłki okaże się podczas transportu potrzeba nowego opakowania, zakład poeztowy ściągnie koszta tego opakowania od odbiorcy przesyłki.

6) Zamknięcie.

Zamknięcie każdej przesyłki poczty wozowej powinno być trwałe i tak urządzone, aby z wewnątrz nie można było nic wyjąć bez uszkodzenia lub otwarcia tejże. Po końcach opakowania (na szwach, spojeniach) pieczęć odsyłającego wyciśniętą być powinna w wystarczającej do tego celu ilości odcisków.

Jeżeli przesyłka jest obwiązana sznurkiem, tenże powinien być tak umieszczony i

opieczętowany aby go nie można było ściągnąć lub rozwiązać bez uszkodzenia pieczeci.

Na listach frachtowych, ostemplowanych, które do przesyłek ważących przeszło 3 łuty dołączane być winny, umieścić uależy wyraźny odcisk pieczęci, którą przesyłka jest zamkniętą.

c) Przesyłki niedostatecznie opakowane.

Jeżeli przesyłki nie należące do kategoryi przesyłek pieniężnych, są niedostatecznie opakowane, należy zwrócić na to uwagę oddawcy, i skłonić go do zaradzenia temu; jeżeli jednak obstaje przytem, aby przesyłkę pomimo niedostatecznego opakowania, przyjęto, można uczynić zadość jego żądaniu, jeżeli z powodu złego opakowania nie należy obawiać się jakiego uszkodzenia dla innych przesyłek lub przeszkody w służbie i jeżeli oddawca zrzeknie się pretensyi do wynagrodzenia szkody a zrzeczenie to słowami "Na moje ryzyko" na adresie (liście frachtowym) wyrazi i podpisze.

Zrzeczenie to zanotuje odbierający przesyłkę urzędnik pocztowy, na czele adresu od-

biorczego, słowami: "Na własne ryzyko".

d) Deklaracya wartości.

Deklarowanie wartości zostawia się odsyłającemu do woli. Wartość tę jednak podać

należy w złotych reńskich i centach w walucie austryackiej.

Jeżeli kto z umysłu deklaruje rzeczy bez wartości, lub małą wartość mające, jako przedmioty większej wartości, lub w ogóle przez podanie wyższej wartości przesyłki usiłuje wyrządzić szkodę zakładowi pocztowemu, natenczas poczta zupełnie przestaje być odpowiedzialną za tę przesyłkę.

60.

Rozporządzenie kierownika ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 14 kwietnia 1870.

wzgiędem rozszerzenia także na wyższą Austryą rozporządzenia z dnia 8 sierpnia 1869 o uzdolnieniu na nauczycieli języka włoskiego, francuskiego i angielskiego w szkołach realnych.

Jego c. i k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 4 kwietnia 1870 raczył udzielić najmiłościwsze upoważnienie, aby rozporządzenie ministeryalne z dnia 8 sierpnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 141), o uzdolnieniu na nauczycieli języka włoskiego, francuskiego i angielskiego w szkołach realnych, rozszerzone zostało także na Wyższą Austryą.

Tschabuschnigg r. w.

61.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 18 kwietnia 1870,

względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego II klasy w Zduniowie (Merkelsdorf) w Czechach do postępowania wywozowego z piwem.

Upoważnia się poboczny urząd celny II klasy w Zduniowie (Merkelsdorf) w Czechach, w myśl rozporządzeń ministeryalnych z dnia 14 lipca 1858, 30 listopada 1859. 23 sierpnia 1863 i 28 kwietnia 1869 (Dz. u. p. 1858, Nr. 114; 1859, Nr. 219; 1863, Nr. 73 i 1869, Nr. 54) do postępowania wywozowego z piwem, wywożonem za linią celną z zastrzeżeniem zwrotu podatku konsumcyjnego.

62.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 21 kwietnia 1870,

względem przedłużenia terminu do przyjmowania w kasach państwa papierowej monety zdawkowej i szóstaków z roku 1848 i 1849.

Termina, ustanowione obwieszczeniem ministerstwa skarbu z dnia 5 września 1869 (Dz. u. p. Nr. 146), dotyczącem przyjmowania w kasach państwa papierowej monety zdawkowej i szóstaków z roku 1848 i 1849, przedłużają się w ten sposób, że papierowa moneta zdawkowa po 10 centów i wspomniane szóstki przyjmowane będą przy zapłatach i w drodze wymiany we wszystkich publicznych kasach i urzędach poborczych jeszcze do końca lipca 1870, a w c. k. krajowych kasach głównych, tudzież w urzędzie podatkowym i zbiorowym w Krakowie, jeszcze do końca sierpnia 1870.

Distler r. w.